

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 29. februara 2016. godine
Br. ref.:RK896/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI135/15

Podnosilac

Boban Marinković

**Zahtev za ocenom ustavnosti presude AC-I-14-0311-A0001-A0023
Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja
koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju od 15. jula
2015. godine.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Boban Marinković iz Gračanice (u daljem tekstu: podnosilac).

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava presudu AC-I-14-0311-A0001-A0023 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbena veće Posebne komore) od 15. jula 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti presude Žalbenog veća Posebne komore kojom je, navodno, podnosilac diskriminisan shodno članu 24. Ustava (Jednakost pred Zakonom).

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava, član 49. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56 Poslovnika.

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 06. novembra 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 8. decembra 2015. godine, predsednica Suda je odlukom br. GJR. KI135/15, imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica Suda je odlukom br. KSH. KI135/15 imenovala i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Arta Rama-Hajrizi i Bekim Sejdiu.
7. Dana 16. decembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca i Žalbena veće Posebne komore o registraciji zahteva.
8. Dana 28. januara 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

9. Podnosilac je bio radnik Društvenog preduzeća D.P Voćar (u daljem tekstu: „DP Voćar“) sve do 1999. godine.
10. Dana 2. maja 2007. godine, „DP Voćar“ je privatizovano.
11. Dana 21. jula 2011. godine, Agencija za privatizaciju je objavila privremeni spisak radnika koji su stekli pravo na deo prihoda ostvarenog privatizacijom „DP Voćar“, na kom se podnosilac nije nalazio.
12. Dana 10. avgusta 2011. godine, podnosilac je izjavio žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Posebna komora).

13. U žalbi, podnosilac je pored navoda da je žrtva diskriminacije, Posebnoj komori dostavio i rešenje o zasnivanju radnog odnosa sa „DP Voćar“ br.48 iz 1998. godine.
14. Nepoznatog datuma 2014. godine, Specijalno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Specijalno veće Posebne komore) je donelo presudu [SCEL-11-0045], kojom je žalbu podnosioca usvojilo kao osnovanu i naložilo Agenciji za privatizaciju da podnosioca uvrsti u konačan spisak radnika koji ostvaruju pravo na deo prihoda od privatizacije „DP Voćar“.
15. Nepoznatog datuma Agencija za privatizaciju je uložila žalbu Žalbenom veću Posebne komore na presudu Specijalnog veća Posebne komore [SCEL-11-0045], u kojoj je navela: „Žalilac (podnosilac) nije dostavio radnu knjižicu, nije dokazao na bilo koji način da je on bio diskriminisan, a takođe nije dokazao da je bio registrovan kao radnik preduzeća u vreme privatizacije“, što je u skladu sa članom 10.4 Unmik Uredbe 2003/13 (vidi paragraf 16. Izveštaja).
16. Dana 15. jula 2015. godine, Žalbeno veće Posebne komore je donelo presudu [AC-I-14-0311-A0001-A0023], kojom je usvojilo žalbu Agencije za privatizaciju, i poništilo presudu [SCEL-11-0045] Specijalnog veća Posebne komore.

Relevantan zakon

17. Članu 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/ 13, *“Radnik ima pravo na 20 % od prihoda ostvarenog prodajom ukoliko je bio evidentiran kao radnik DP-a u vreme privatizacije-likvidacije i ukoliko je bio na platnom spisku DP-a najmanje tri godine. Radnik koji ne ispunjava ove uslove ipak će imati pravo na 20 % ukoliko se utvrdi da je njegova diskvalifikacija posledica diskriminacije.”*

Navodi podnosioca

18. Podnosilac je u zahtevu naveo *„da na osnovu kompletne dokumentacije koju je dostavio Agenciji za privatizaciju i Posebnoj komori, a na osnovu kojih je njegova prethodna žalba okarakterisana kao osnovana, on ima pravo na prihod od privatizacije DP Voćar“.*
19. Podnosilac se obraća Sudu sa zahtevom: *„da kao regularan radnik „DP Voćar“ bude uvršten na konačnu listu radnika „DP Voćar“, a kojima sleduje prihod od privatizacije“.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Kako bi Sud mogao da reši žalbu podnosioca, prvo treba da ispita da li je žalba ispunila uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
21. U tom smislu, član 113. stav 7. Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

22. Takođe, član 48. Zakona propisuje:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

23. U ovom slučaju, Sud se poziva na pravilo 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika, koje predviđa:

(1) *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:*

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.“

(2) *„Sudu proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključiti:*

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju osnovnih prava“.

24. Sud je, analizirajući navode podnosioca sa aspekta povrede prava i sloboda zagarantovanih Ustavom kao i Evropskom konvencijom o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP), primetio da je podnosilac svoj zahtev izgradio na navodima o diskriminaciji, a što je u okviru člana 24. Ustava (Jednakost pred Zakonom) i člana 14. EKLJP.

25. Ocenjujući razloge ustavne žalbe sa stanovišta odredbe člana 24 Ustava, Sud ukazuje da diskriminacija postoji ako rezultira različitim tretmanom pojedinca i ako taj tretman nema objektivnog ili razumnog opravdanja.

26. Štaviše, da bi se utvrdila diskriminacija, nije dovoljno da se podnosilac uopšteno poziva na to da je nejednako tretiran, a da pri tome ne ukazuje na osnov te nejednakosti.

27. Sud, dalje, upućuje na pravni stav Evropskog suda za ljudska prava da *„diskriminacija predstavlja različito postupanje, bez objektivnog i racionalnog opravdanja, prema osobama u relativno sličnim situacijama“* (presuda: *Willis protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br.36042/97, paragraf 48, ECHR 2002-IV; presuda *Bekos i Koutropoulos protiv Grčke*, paragraf 63., presuda *D.H. i drugi protiv Češke Republike*, paragraf 44.)“.

28. Ustavni sud je stava da u sprovedenom postupku nema činjenica ili okolnosti koje bi na bilo koji način upućivale na to da je u postupku pred Žalbenim većem Posebne komore podnosiocu povređeno ljudsko pravo ili sloboda garantovana Ustavom ili EKLJP. Stoga, pozivanje na povredu člana 24. Ustava u vezi sa zabranom diskriminacije, Ustavni sud ocenjuje neosnovanim.

29. Stoga, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio svoje tvrdnje, niti je podneo bilo kakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu prava

garantovanih Ustavom i EKLJP (vidi: slučaj br. KI19/14 i KI21/14, podnosilac *Tafil Qorri i Mehdi Syla*, Ustavni sud Republike Kosovo, ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova, CA. br. 2129/2013, od 5. decembra 2013. godine i rešenja Apelacionog suda Kosova CA. br. 1947/2013 od 5. decembra 2013. godine).

30. Kao rezime, Sud je stava da kriterijumi po kojima bi se zahtev podnosioca razmatrao sa aspekta povrede prava i sloboda zagwarantovanih Ustavom kao i EKLJP nisu ispunjeni.
31. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika.

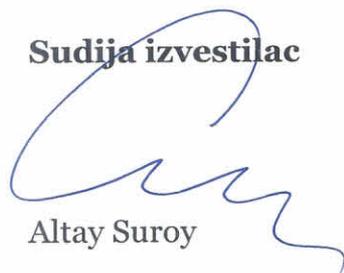
IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa pravilima 36 (1) (d) i (2) (b) Poslovnika, na zasedanju održanom 26. januara 2016. godine jednoglasno je

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

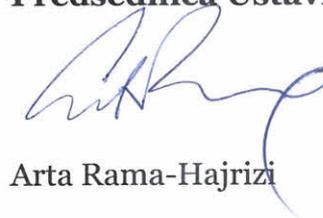
Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi